

2) Το άρθρο 6, παράγραφος 3, της οδηγίας 76/768, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 93/35, απαγορεύει διάταξη κράτους μέλους κατά την οποία η χρήση ενδείξεων κατά την έννοια του πρώτου ερωτήματος επιτρέπεται μόνον κατόπιν προηγούμενης αδείας από τον αρμόδιο υπουργό.

(¹) ΕΕ C 118 της 21.4.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 14ης Νοεμβρίου 2002

στην υπόθεση C-112/01 (αίτηση του Vestre Landsret για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): SPKR 4 nr. 3482 ApS κατά Skatteministeriet, Told- og Skattestyrelsen, Aktieselskabet af 11/9/1996, Arden Transport & Spedition ved Søren Lauritsen og Lene Lauritsen I/S (ATS) (¹)

(«Κανονισμοί (ΕΟΚ) 2913/92 και 2454/93 — Εξωτερική κοινοτική διαμετακόμιση — Παράβαση ή παρατυπία — Είσπραξη τελωνειακής οφειλής — Προϋποθέσεις»)

(2002/C 323/27)

(Γλώσσα διαδικασίας: η δανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-112/01, με αντικείμενο αίτηση του Vestre Landsret (Δανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ SPKR 4 nr. 3482 ApS και Skatteministeriet, Told- og Skattestyrelsen, Aktieselskabet af 11/9/1996, Arden Transport & Spedition ved Søren Lauritsen og Lene Lauritsen I/S (ATS), η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των κανονισμών (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 302, σ. 1), και 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού 2913/92 (ΕΕ L 253, σ. 1), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους J.-P. Puissochet, πρόεδρο τμήματος, C. Gulmann, B. Σκουρή, F. Macken και J. N. Cunha Rodrigues (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: J. Mischo, γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 14 Νοεμβρίου 2002, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 379, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/

92 του Συμβουλίου περί θεσπίσεως του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, σε συνδυασμό με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι το τελωνείο αναχωρήσεως μπορεί να εισπράξει τελωνειακή οφειλή, η οποία έχει γεννηθεί κατόπιν παραβάσεως ή παρατυπίας σχετιζομένης με εξωτερική κοινοτική διαμετακόμιση, από τον κύριο υπόχρεο, ακόμη και αν αυτός δεν ενημερώθηκε πριν από τη λήξη της προθεσμίας των ένδεκα μηνών μετά την ημερομηνία καταχωρίσεως της δηλώσεως κοινοτικής διαμετακόμισεως και ακόμη και αν ο τόπος διαπράξεως της παραβάσεως ή της παρατυπίας δεν μπορεί να προσδιορισθεί. Το ίδιο συμβαίνει όταν το τελωνείο αναχωρήσεως δεν ακολούθησε διοικητική οδηγία για την αποστολή στοιχείων που έχει καθορίσει η επιτροπή τελωνειακού κώδικα, όπως το σύστημα έγκαιρης γνωστοποίησησεως, ή όταν μπορεί να προσαφθεί στις αρχές του τελωνείου αναχωρήσεως ότι δεν πραγματοποιήσαν έγκαιρη γνωστοποίηση.

(¹) ΕΕ C 134 της 5.5.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τέταρτο τμήμα)

της 7ης Νοεμβρίου 2002

στην υπόθεση C-184/01 P: Peter Hirschfeldt (¹)

(«Αίτηση αναιρέσεως — Υπάλληλοι — Εσωτερικός διαγωνισμός — Ακύρωση — Μετάταξη — Προαγωγή — Άρθρο 8 του ΚΥΚ»)

(2002/C 323/28)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-184/01 P, Peter Hirschfeldt (δικηγόρος: J.-N. Louis και V. Peere) με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 13ης Φεβρουαρίου 2001 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πέμπτο τμήμα) στην υπόθεση T-166/00, Hirschfeldt κατά ΕΟΠ (Συλλογή Υπ.Υπ. σ. I-A-41 και II-157), με την οποία ζητείται η ανάρτηση της αποφάσεως αυτής, καθώς και η αποδοχή των αιτημάτων που προέβαλε πρωτοδικώς ο αναιρεσείων, όπου ο έτερος διάδικος είναι ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος (ΕΟΠ), εκπροσωπούμενος από τον J.-L. Salazar και την J. Rivière, επικουρούμενος από τον D. Waelbroeck, avocat, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους